aastal pärrast sedda, kui ta sai kunningaks tõstetud; ta wõttis ennesele 3000 meest, kes ikka piddid ta jure jäma seisma, keik muud Israeli rahwast agga laskis temma iggaühhe omma koio minna. Neist kolmest tuhhandest olli üks tuhhat kunninga poia Jonataniga, ja needsammad löid edda Wilistide wägge mahha, mis alles Kibeas olli seismas. Sedd Wilistid sedda kuulda, siis hakkasid nemmad Israeli rahwa peäle sepärrast kippuma. Kunningas Saul hakkas siis ka ennast walmistama ja teiste wastu minnema. Ta saatis siis Israeli rahwast Kilgali kokko, et ta woiks Wilistide wasto panna. Need tullid ka sure sõawäega, kül hobbose wäega, kül sõa-wankrittega, ja muude mailma-ma mårato rahwas olli ka nende jures. Selle sure rahwa hulga pär-

pärrast hakkas Israeli rahwas wägga kartma ja katsma, kuida iggaüks saaks puggeda eest ärra warjule, kes ei läinud mitte Sauliga sõtta, ja need kes ollid weel jämas kunniga jure, need püüdsid ka jo la ale minna, kui Samuel ei olnud nende arwates õigel aial Sauli jures; ülleültsa neid agga siis olli 600 meest, ja nendega piddi ommeti selle sure wäe wasto minnama.

Kitsas nou olli siis kül Saulil; sepärrast hakkas ta rummalast peast ja seggatsest melest Jummalale ohwrma, et ta sedda wist se tühja lotussega piddi woimust sama Wilistide peäle. Agga kes tedda olli käskнud sedda teha? Eks ta teädnud, et preestrid ükspäines need piddid ollema, kes piddid ohwrid walmistama. Kui Samuel sel ohwridamisse aial juhtus Sauli jure tulla, siis

tull,